HUGOLINUS DE URBE VETERE. MARCHETTUS DE PADUA
Norditalien (wohl Urbino), 1489 Seite 32v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

De semidiptono:

Quarta vocum coniunctio seu sonorum semidiptonus appellata est / quoniam maxime consonantie diapason remota / et diapason ac diapente q̃ consonantiarum causa dicuntur esse propinqua quorum est ps. Cui semidiptonus a diptono per apotome siue per maius semitonium distans / sic diffinire seu describi potest. Semidiptonus est trium vocum seu sonorum per spatium vnum plenum integrum atque perfectum et aliud nõ plenum nõ integrum / atq̃ in perfectum iuxtorum acceptio. Huius habet genus & differentias prescripta descriptio. que i tor se atque diptonum differentiam monstrat et in conuenientiam. In vocum nũo namque conuenit et intervallis / quia tria voce et bino intervallo utrique q̃ gaudet. Sed hec est in tor eos distantia / quia semidiptonus per apotome siue semitonium maius a diptono superatur / patent ista quia cum tonus duo contineat semitonia. s. maius et minus / cũ que diptonus tonos habeat duos / sequitur quod quatuor contineat semitonia maius & minus ratione vnius toni / & alterum maius & minus ratione altercius toni / et sic semitonia duo sunt